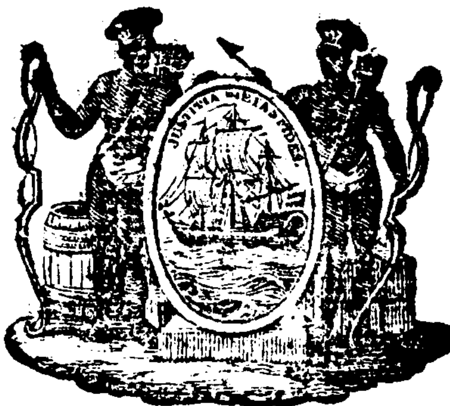
N°. 79. A°. 1834.

VRIJDAG, DEN 3den OCTOBER.

NIEUWE SURINAAMSCHE COURANT EN LETTERKUNDIG DAGBLAD.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *October* 1834.

De Gouverneur Generaal, zich op den 2den dezer maand, voor eenige tijd van *Paramaribo* zullende verwijderen, heeft bij resolutie van heden, n°. 1040/939, de Procureur Generaal gequalificeerd, om gedurende deszelfs afwezigheid, de functien van Gouverneur Generaal waar te nemen.

Op last van Zijne Excellentie.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 2 *October* 1834.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de zetting van het Brood bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Cents, moet wegen 8 Oncen en 1 Lood.

En dat van 4 Cents 4 Oncen en ½ Lood.

De prijs van het Vleesch is bepaald als volgt:

Het RUNDVLEESCH, 48 Cents per ℔.
Het SCHAPENVLEESCH, 48 Cents per ℔.
Het VARKENSVLEESCH, 35 Cents per ℔.

Werdende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

POSTKANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de maand SEPTEMBER jl.

A. Allan.	J. L. Karseboom en E. Matroos.
J. Abrahamsz & Co.	L. M. H. Kulenkamp Lemmers.
J. T. H. Andre Wiltens.	H. Meijer.
B. Bijlaart.	Wed. Munnikhuizen.
J. Balfour.	J. G. de Randamie.
G. Brinkman.	. . . Smit.
H. J. Brousson.	J. C. F. Walther en J. de Jager.
J. J. H. Bruijninga.	M. Warnerij.
W. Carbin.	*Koopvaardij.*
J. J. Duncan.	J. H. Bodeman.
J. Duprand.	D. Spreeuw.
Charlotte Elisabeth.	E. Meijer.
B. C. van den Ende.	H. Wittebol.
F. Faerber.	. . . Hillers.
J. Gordon.	. . . Ruijl.
J. F. H. Hubert.	J. J. Bart.
Volkert van Halm.	
J. van Halm.	

Paramaribo, den 3 October 1834.
De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION.

NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen, tot en met den 2 Augustus ll.

'S GRAVENHAGE, 1 Augustus. De graaf *van Reede* is dezer dagen van Biberich in deze residentie teruggekeerd. Wegens den uitslag der onderhandelingen met den Hertog van Nassau is niets met zekerheid bekend; het schijnt nogtans, dat het doel daarvan in geenen deele is mislukt.

— De gewone jaarlijksche openbare vertooning der proeven van gemaakte vorderingen door de kweekelingen van het Instituut voor Doofstommen te Groningen en de uitdeeling der prijzen daaraan had den 23 dezer aldaar op de gewone wijze plaats. De voorzitter der Hoofddirectie, mr. *H. O. Feith*, opende en bestuurde de plegtigheid, door in eene voorafspraak de talrijke aanwezigen op het eigenaardige van het onderwijs aan doofstommen opmerkzaam te maken en vervolgens de onderscheiden proeven der leerlingen door toepasselijke aanmerkingen te doen voorafgaan.

De kweekelingen vertoonden hunne schriften en teekeningen, gaven vervolgens bewijzen van hunne vaardigheid, om woorden door teekenen uit te drukken, en van hunne vorderingen in het spreken, waarna de doofstommen-onderwijzer *Beets*, in de taal der gebaarden, eene korte aanspraak en vermaning rigtte aan de kweekelingen, die bij deze gelegenheid het Instituut zouden verlaten, welke door dezen, met even veel juistheid als vaardigheid, terstond werd opgeschreven. Om verder van de uitdrukking en juistheid van de taal der teekenen of gebaarden een denkbeeld te geven, gaven eenige van de jongens-kweekelingen eene voorstelling van het eerste gedeelte der geschiedenis van *Jozef*.

Na dat vervolgens nog al de kweekelingen de proeven van hun ambacht of handwerk vertoond hadden, werd de lijst der bevorderingen gelezen en werden door den heer dr. *C. Guyot* de prijzen aan de kweekelingen uitgereikt, bestaande deels in boekgeschenken, deels in voorwerpen voor hun ambacht of handwerk dienstig.

Achttien kweekelingen werden, als bekwaam om in de maatschappij te verkeeren, ontslagen. Acht hunner, tot de Hervormden behoorende waren onderwezen door den heer predikant *C. H. van Herwerden* C. H. Zn., en hadden bij hem de belijdenis van hun geloof afgelegd: acht Roomsch-Katholijken waren door den heer pastoor *J. van der Burg* onderwezen en tot de H. Communicatie toegelaten, en twee, tot het Lutersch Kerkgenootschap behoorende, waren onderwezen en aangenomen door den heer predikant *G. Eckhart*.

De voorzitter besloot deze altijd treffende plegtigheid door eene korte aanspraak, waarin hij betuigde de bijzondere goedkeuring der Hoofddirectie aan de Onderwijzers, en waarin hij tevens den dank der Hoofddirectie toebragt aan de Werkbazen, die hare pogingen zoo bereidwillig ondersteunden, door de kweekelingen tot het aanleeren van een nuttig bedrijf behulpzaam te zijn.

Zoo staafde deze voortreffelijke inrigting op nieuw hare erkende nuttigheid. Men verneemt, dat ook nu weder al de bij het Instituut bekende doofstommen in ons Vaderland, die de jaren ter opneming bereikt hebben, ten getale van veertien, tegen de maand September zijn opgeroepen, om daarin opgenomen te worden. In ons Vaderland — dank zij der krachtvolle ondersteuning van den Koning en der weldadigheid van de Nederlanders — wordt ieder voor onderwijs vatbare doofstomme voor de maatschappij tot een bruikbaar lid en voor hem zelven tot een redelijk, zich zijner pligten jegens God en zijne naasten bewust mensch gevormd.

— Een Belg, bekend wegens het ijverige deel, hetwelk hij genomen had aan de tooneelen van plundering te Brussel in den nacht van 25 Augustus 1830, heeft de stoutheid gehad naar 's Hage te komen onder voorwendsel van de huur te komen ontvangen der goederen, welke de Heer de Merode in Holland bezit. Hij heeft het zelfs gewaagd aan eene *table-d'hôtel* te komen, die bezocht werd door eenige getrouwe Belgen van rang. Men liet hem door den tafelhouder zeggen dat hij wel zoude doen, zich aldaar niet meer te vertoonen. Niet te vreden met deze vriendelijke vermaning, kwam deze jonge revolutionnair in een Koffijhuis, waar, onder de aanwezigen, zich eenige getrouwe Belgen van minderen rang maar ook van minder geduld bevonden, die den held der *glorieuse* omwenteling bij den kraag pakten en hem met dezelfde formaliteiten aan de deur zetteden, die het wegzenden van Dr. Panglosse uit het kasteel van Tundertentrunch verzelden.

Na deze tweede les, zegt men, is onze propagandist, zonder eene derde te willen afwachten, naar Brussel vertrokken om rapport te doen van den goeden uitslag zijner zending aan Monseigneur Leopold van Saksen-Koburg.

Groot-Brittannie.

LONDEN, 30 Julij. Gisteren hebben de Fransche, Spaansche en Portugesche Ministers andermaal eene conferentie met lord *Palmerston* op het bureau van buitenlandsche zaken gehad.

Maandag meent lord *Londonderry* in het Hoogerhuis eene motie te doen over den toestand der buitenlandsche zaken, voornamelijk met betrekking tot de zoogenaamde quadruple alliantie.

Gisteren avond is de bill tot demping der Iersche troebelen bij de lords ten derde maal gelezen en doorgegaan.

De wet op de tienden in Ierland is bij de Gemeenten in comité behandeld, ondanks eene poging van den heer *O'Connell* om dit te beletten, waarin hij ook slechts bij weinige leden ondersteuning gevonden heeft.

Sir *John Houbhouse* is eergisteren van Nottingham aangekomen, waar hij tot lid van het Parlement gekozen is, in weerwil van de meer dan gewone pogingen zijner tegenpartij.

Men gelooft, dat graaf *Mulgrave* lord geheim zegelbewaarder wordt, in plaats van lord *Carlisle*.

Men houdt lord *Mulgrave* voor een man van groote voorzigtigheid, die met den geest van zijnen tijd vooruit is gegaan en dus het invoeren van verstandige hervormingen in de oude instellingen des lands ijverig voorstaat.

Volgens een rapport der commissie, die met het onderzoek der kerkelijke inkomsten belast is geweest, bedraagt het jaarlijksch inkomen der heerschende kerk in Engeland en Wallis niet minder dan vier millioen ponden sterling, dat zeker verbazing verwekt, indien men nagaat, dat men nog onlangs gepoogd heeft, door het invoeren eener nieuwe wet, hetwelk zeer ongelijk verdeeld is, met nog 259,688 ponden te vermeerderen.

De eigenaars van de Bank hebben genoegen genomen met het voorstel van lord *Althorp*, om één vierde van hun kapitaal te ontvangen in 3 pCt. gereduceerden tegen 91, makende eene inschrijving op naam van den Gouverneur en compagnie der Bank van Engeland van 4,089,089 pond st. in obligatien, in plaats van 3,671,709 pond st. in klinkende specie. De compagnie zal die effecten onder zich houden, en ze niet onder de eigenaars verdeelen.

— Dezer dagen heeft men te Londen weder het onmenschelijke schouwspel gezien van eene zoogenaamde box-partij, waarbij een der beide kampvechters door den andere, na een' strijd van 2 uren, is dood geslagen. Men zegt, dat die worsteling, waarbij, volgens gewoonte, vele en groote weddingschappen zijn aangegaan, is aangelegd door een lid van het parlement, en dat onder de menigte aanschouwers (die op 10,000 personen begroot wordt) verscheidene leden der beide Huizen van het parlement gevonden werden.

— Het is nu bekend, dat te Londen onder de kooplieden een plan in omloop is, met betrekking tot eene geregelde stoombootendienst tusschen Europa en de Oost-Indiën. Hiertoe zal een Kapitaal van 120,000 £St. bijeengebragt worden, waarvoor vier Stoombooten van 200 Paardenkracht zullen gebouwd worden.

Eene stoomboot zal in de vaart gebragt worden tusschen Engeland en Alexandrie en de drie anderen in de vaart aan de Oost-Zijde van de landengte (eene naar Bombai en twee naar Calcutta). De stoomboot van Bombai zal altijd zoo vertrekken, dat dezelve twee dagen vóór de Calcuttasche bij het eiland Socotora aankomt; de laatste zal in Madras en Ceijlon aanleggen. Wanneer het Schip van Calcutta aankomt, dan worden de passagiers op het Bombaische (dat twee dagen tijd heeft gehad, om verbeterd te worden) overgebragt, dat dan dadelijk naar Suez afvaart en de passagiers van Alexandrie opneemt, die door het Schip uit de middelandsche zee aangebragt zijn, hetwelk op een' gepasten tijd van Engeland vertrokken is. Het Bombaische Schip keert dan naar Socotora terug, geeft aldaar de passagiers naar Ceijlon, Madras en Bengale aan het andere Schip af, en zet zijne reis met de overigen naar Bombai voort.

— Paganni heeft een nieuw instrument uitgevonden, dat de bewondering van alle dilettanti moet gaande maken. Sedert lang reeds poogde deze Virtuoos toonen voort te brengen, die eene gelijkheid met de menschelijke stem zouden opleveren. Hij meent daarin geslaagd te zijn door middel van het instrument, waarvan wij spreken, en hetwelk hij *Contra-viola-Paganini* noemt.

— Sedert eenigen tijd heeft men rondom het paleis, waar de jonge prinses *Victoria*, de vermoedelijke erfgenaam van de Kroon, haar verblijf houdt, een welgekleed man van omtrent 25 jaren zien dwalen, die alle gelegenheden waarnam om zich door de Prinses te doen opmerken, voor welke hij eene hevige liefde zeide opgevat te hebben. Hij poogde in het paleis toegelaten te worden en gaf aan den portier drie visitekaartjes over met zijne titels en waardigheden, welke niets minder waren dan koning van Rome, keizer van Oostenrijk groot lama van Thibet. Dikwerf zond hij ook brieven aan de Vorstin, en eindelijk was hij in den tuin binnen geslopen, waar hij een lauriertak met een brief daaraan geplant had. De politie heeft zich daarop met de zaak bemoeid en den ongelukkigen minnaar ernstig verzocht zijne aanzoeken te staken.

— Gedurende het verleden jaar zijn in Rusland 758 nieuwe boekwerken in het licht gekomen, waaronder 599 in de russische taal, en in de fransche 25.

— De laatste berigten, te Missolunghi uit Maina aangekomen, luiden weder minder gunstig voor de grieksch-beijersche troepen, daar de opstandelingen, na versterking uit het binnenste des lands bekomen te hebben, de aanvallers in de door hen ingenomen stellingen hadden bezet en den pas afgesneden, die daarop, bij volkomen gebrek aan levensmiddelen en water en uitgeput door de hitte, beproefden zich gewapenderhand eenen doortogt te banen, dat wel een gedeelte hunner gelukte, maar waarbij anderen krijgsgevangen zijn genomen of zich den aftogt tot hoogen prijs hebben moeten koopen. Ook in het oostelijke Maina heeft de majoor *Ott* groote zwarigheden te overwinnen, en zal, naar men wil, niet meer aanvallenderwijze handelen, maar de roovers in hunne rotsen opgesloten houden.

Frankrijk.

PARIJS, 27 Julij. Eindelijk is er een Gouverneur van Algiers benoemd en de keus gevallen op den Generaal *Drouet*, graaf *d'Erlon*, een man, die onder het keizerlijk bestuur gewigtige diensten heeft bewezen en tijdens de restauratie aan gedurige vervolgingen is blootgesteld geweest. Het bestuur der Kolonie is dus, even als de voormalige eerste minister *Soult* zulks verlangde, wederom aan een krijgsman toevertrouwd, en hieruit zou men mogen opmaken, dat al hetgeen over eene verdeeldheid onder de Ministers, wegens de benoeming tot dien post van Gouverneur, gezegd was, ongegrond is geweest. Nu wil men, dat de maarschalk *Gerard* den Generaal *Drouet* heeft gekozen ten einde de armee te believen, bij wien hij in hooge achting staat.

De nationale garde van Straatsburg is bij koninklijke ordonnantie van den 10 dezer, die eerst den 21sten bekend is gemaakt, ontbonden. De Maire heeft het bevel tot ontwapening terstond aan den heer *Champy*, chef van dat corps, doen toekomen, die geantwoord zou hebben, dat de ordonnantie hem alle regt ontnam om meer eenige bevelen uit te vaardigen, waarom hij zulks den Maire overliet. De aanleiding tot dat besluit meent men in den republikeinschen geest der bevolking te moeten zoeken, die zich bij de laatste verkiezingen voor genoemde garde zoo duidelijk heeft geopenbaard. Men had den volgenden dag maatregelen van voorzorg tegen mogelijke volksbewegingen genomen; doch er was niets ontrustends voorgevallen.

Het eskader van de Levant, dat te Toulon ligt, moest den 21 dezer uitgeloopen zijn, om manoeuvres te maken; doch het schijnt, dat er tegenbevel gekomen is. Te Toulon werden toebereidselen gemaakt om den Koning, zoo zijne reis naar het Zuiden plaats heeft, met veel plegtigheid te kunnen ontvangen.

Duitschland.

FRANKFORT, 29 Julij. Naar men uit Berlijn verneemt, had het verhoor der aldaar in hechtenis genomen studenten tot nog toe weinig belangrijks opgeleverd daar wel hunne deelneming gebleken is aan ongeoorloofde politieke plannen, doch niet dat daarvan nog iets ten uitvoer was gebragt. Men verwachtte dan ook, dat de geëischte straffen verzacht en deze gevangenen, even als vroeger de uitgeweken Polen, voor eenige jaren naar Amerika gezonden zouden worden. Intusschen hebben er onlangs weder nieuwe arrestatiën onder de aldaar studerenden plaats gegrepen, en zijn hunne namen openlijk in het gebouw der universiteit, ter waarschuwing van anderen, aangekondigd.

Te Berlijn was berigt uit Petersburg ontvangen, dat H. K. H. de Kroonprinses van Pruissen van eene oogontsteking hersteld was, en benevens haren Gemaal tegen den 25 Augustus te Koningsbergen werd terug verwacht.

Verder schrijft men uit Berlijn, dat graaf *Raczinski* als gezant naar Konstantinopel zou vertrekken, en dat, zoo de heer *von Liebermann* in die hoedanigheid Madrid verlaat, hij door den vrijheer *von Martens*, tegenwoordigen gezant bij de Porte, zal vervangen worden. Ook zou de heer *von Scholtz Aschrade* weder in het corps diplomatiek komen, zoo sommigen meenen als gezant te Lissabon, doch is de graaf *von Luttum* voor het gezantschap naar 's Gravenhage bestemd, dan zou of de heer *von Liebermann* of de vrijheer *von Martens* die waardigheid bij het Hof van Napels bekleeden. Door de benoeming van den graaf *von Malzahn* bij het Weenerhof zal welligt de tegenwoordigheid van den graaf *Blaensleben* daar overtollig worden.

— De stad Plauen, in Saksen, is den 22 dezer door een vreesselijk onweder, van eene wolkbreuk vergezeld, geteisterd geworden. De Syrabeek, die te boven en benedenstad van elkander scheidt zwol tot eenen breeden stroom, die meer dan twintig huizen vernielde, terwijl twee en twintig menschen en kinderen in het water omkwamen. Ook de overige nabijgelegen huizen zijn daarbij zwaar beschadigd geworden.

— Men houdt het in Zwitserland voor meer dan waarschijnlijk, dat de vreemde Gezanten de wisseling van nota's, dat het zich aan het verdrag tot uitlevering der politieke misdadigers onttrekt, dewijl deze verpligting niet meer met de latere staatkundige betrekkingen des lands is over een te brengen.

Men verzekert, dat verscheidene vreemdelingen, welke of aan den togt tegen Savoyen deelgenomen of de oproerige proclamatien onderteekend hadden, zich bij het schuttersfeest te Zurich hebben vertoond en eene nieuwe bijeenkomst te Bern tegen den 27 dezer hebben afgesproken.

17 duitsche uitgewekenen hebben zich, op hoogen toon, bij den Landdag beklaagd over de genomen besluiten ten opzigte der vlugtelingen en geëischt, dat hun in het vervolg een veiligen ongestoord verblijf in Zwitserland worde verzekerd.

Nog verhaalde men, dat ook de Fransche Gezant zich jegens de staats secretarissen bij den Landdag zou beklaagd hebben, dat hem het laatste antwoord dier vergadering op de nota's der andere Mogendheden niet vooraf was vertoond geworden.

— De Porte heeft, volgens brieven uit Konstantinopel van den 4 dezer, berigt ontvangen, dat het grootste gedeelte der Engelsche oorlogschepen, die bij Vourla voor anker lagen, die haven verlaten hadden en naar den Griekschen Archipel gestevend waren. Ook hadden de exercitien, die de Engelsche soldaten dagelijks aan den wal hielden, reeds sedert eenigen tijd opgehouden. Sommigen hielden dit een en ander voor zeer geruststellende teekenen; anderen schreven het veeleer toe aan de bezorgdheid voor de pest, die op vele plaatsen der Aziatische kust heerscht.

De werkzaamheid van den Sultan en zijne oplettendheid op de openbare aangelegenheden worden in deze berigten ten hoogste geprezen. De invloed van *Achmed* pacha was buitengemeen groot, en men merkte op, dat hij nooit meer vertrouwen bij zijnen meester genoten heeft, dan sedert men hem beschuldigt, dat hij zich te St. Petersburg had laten omkoopen en tegen de belangen van zijn Hof gehandeld had.

— Volgens berigten uit Nauplia was de verjaardag van Koning *Otto*, op den 1sten der vorige maand, aldaar en overal in de omstreken met groote vreugde gevierd. De jeugdige Monarch had dien dag bestemd tot de uitdeeling van vele ridderkruisen der door hem ingestelde orde van den Verlosser, welke, onder anderen, aan vele Grieken werd uitgereikt, die hun vaderland van het Turksche juk hadden helpen bevrijden. Ook ontving Z. M. de leden van het Regentschap en andere personen van rang aan zijne tafel. Eene opmerkelijke omstandigheid had dien dag bij de gelukwenschingen van het corps diplomatiek plaats, daar de Engelsche gezant *Dawkins*, niettegenstaande hij reeds vroeger den voorrang bij deze gelegenheid bedongen had, geen enkel woord uitte, maar zich, en wel, gelijk men meende op te merken, met eenen trotschen glimlach op het gelaat, stilzwijgend tegen over den Koning plaatste, die daarop de eerste was om de overige Gezanten uit hunne verlegenheid te redden, door eerst den Franschen Gezant en daarna sommigen anderen minzaam toe te spreken, die zich later wegens hunne schijnbare onhoffelijkheid lieten verontschuldigen en deze alleen op rekening van den heer *Dawkins* stellen, hetwelk door den Vorst ten beste is opgenomen, met bijvoeging, dat ook het gedrag van dien Gezant hem niet wegens de bedoelingen van het Engelsche Hof ontrustte.

De vermoedelijke oorzaak van deze zonderlinge handelwijze wordt in deze berigten nog niet met zekerheid opgegeven: doch zij behelzen nog andere bijzonderheden, die maar al te zeer bewijzen, welk eene groote verdeeldheid in het Grieksche Regentschap blijft heerschen, en hoe zich de voorzitter, graaf *Armansperg*, van de overige leden blijft afzonderen.

Andere brieven uit dezelfde stad bevestigen het gerucht, dat *Mavrocordato*, laatstelijk minister van buitenlandsche zaken en marine, en voorzitter van den raad der Ministers, tot gevolmagtigd afgezant bij de Hoven van Munchen en Berlijn benoemd is, en in de eerste zijner vroege betrekkingen door *Rizo Neroulos*, nomarch der Cykladische eilanden, is vervangen, terwijl het voorzitterschap voorloopig aan den minister van binnenlandsche zaken *Koletlis* en het ministerie van Marine aan den oorlogsminister *von Leisure* is opgedragen.

Onder andere koninklijke ordonnantien, welke algemeen genoegen gaven, was ook deze, dat aan alle soldaten, die voor de vrijheid van Griekenland gestreden hadden, landerijen zullen worden toegewezen, door welk besluit aan de klagten der Palikaren een einde wordt gemaakt. De berigten uit Maina, tot den 15 Junij ingekomen, schenen niet ongunstiger, en de onlangs in Rumelië opgerigte mobiele kolonne had acht hoofdlieden der roovers gevangen genomen, die dat gewest verontrusteden.

— Uit Konstantinopel meldt men, dat de ontwijkende antwoorden van den Engelschen Gezant de vrees voor de toekomst meer hebben doen toe- dan afnemen.

De pest was van Scio naar Smyrna overgeslagen, en woedde daar vooral in de wijken der Joden en Armeniërs vrij hevig. Ook te Konstantinopel had zich die ziekte geopenbaard.

De grieksche gezant *Zographos* scheen geen gunstig onthaal bij de Porte te vinden en zijne pogingen, om voor grieksche koopvaarders de noodige firmans tot de doorvaart der Dardanellen te erlangen, waren nog zonder gevolg gebleven. Ook was hij in onaangenaamheden gewikkeld naardien de Turksche Regering goedgevonden had eenige Grieken, die zich onvoorzigtig hadden uitgelaten, met stokslagen te doen tuchtigen, waarover de Gezant zich te vergeefs heeft beklaagd.

MENGELINGEN.

Tofino.

« Eens, » zoo verhaalt Lady *Morgan*, in het eerste deel harer nieuwelings uitgekomene verzameling van kleine schriften, « eens, toen ik met den Abt *Breme* over het plein bij de domkerk te Milaan wandelde, en den hoofdingang van het paleis des Onderkonings voorbij trad, bleef mijn geleider staan, om een' kleinen hond te liefkozen, die zich, niet verre van het schilderhuis van de wacht, in de zon lag te koesteren."

« « Gij moet *Tofino* leeren kennen, » sprak de Abt, « zijne geschiedenis is een roman." "

« Terwijl de Abt dit zeide, en den hond nog streelde, die hem schoon te kennen, en zijne liefkozingen beantwoordde, zag ik verscheidene voorbijgangers, die, zonder zich op te houden, het dier begroetten met een: « *buon giorno !*" Anderen zeiden ook wel, op den toon des medelijdens: « *buon bestia,— povera bestia !*" Sommigen wierpen hem tevens een stuk brood of wel iets anders toe; allen gaven hem bewijzen van oplettendheid en deelneming."

« « *Tofino*," " vervolgde Signor *Breme*, « « is meer dan iemand anders, door gansch Lombardije, onder het volk bekend, en zijne verdienste, het eenigste punt, waar wij het allen over eens zijn. Voorstanders der romantische en der klassische school, liberalen en anti-liberalen, allen schatten wij hem even hoog, en dragen tot het onderhoud bij van dien ouden krijgsknaap: want gij dient te weten, dat *Tofino* den verschrikkelijken Russischen veldtogt, met even veel volharding als getrouwheid aan zijnen meester, heeft bijgewoond. Hij is in zijne soort een toonbeeld van liefde en wijsheid." "

« « Een dragonder van het leger van Italië, die hem opgevoed en verscheidene kunstjes geleerd had, moest met zijn regement naar Spanje vertrekken. Zich niet voorstellende, ooit terug te zullen keeren, schonk hij *Tofino* aan een' zijner vrienden, die als serjant bij de keizerlijke garde diende, en voegde er bij: « zoo gij mij lief hebt, doe mijnen hond wel." "

« « De serjant nam het geschenk van zijnen vriend aan, en gewende zich weldra aan den hond, die, van zijnen kant, eene bijzondere genegenheid voor zijnen nieuwen meester opvatte, hem gestadig op zijde bleef, met hem de wacht van het paleis betrok, en hem, als den *Padrone di Tofino*, eene soort van vermaardheid gaf. Eindelijk was het oogenblik gekomen, dat de keizerlijke garde, onder bevel van Prins *Eugenius*, naar Rusland, optrok. De serjant en *Tofino* verlieten te zamen de vruchtbare velden van Lombardije, om zich naar de sneeuwvlakten van Rusland te begeven. De hond volgden zijnen meester getrouw en men zag hem, zoo wel in marschen als gevechten, al de vermoeijenissen en gevaren van dien vreesselijken veldtogt moedig doorstaan, dan met ijs bezetten vloed overzwemmen, en over rookende puinhoopen zijnen weg vervolgen. De serjant kwam eindelijk om, zoo als schier allen, die tot dat krijgshaftig legioen behoorden, van welks dapperheid en moed *Bonaparte*, zoo lang hij leefde, met roem gewaagde. Een zijner krijgsmakkers zag den onderofficier voor de laatste maal op den terugtogt van Moskou, bij het overtrekken van de Berezina, toen hij, uitgeput van vermoeijenis, aan den oever van den bevrozene vloed, dien hij met zijnen hond had overgezwommen, neerzeeg. Stervend bleef de ongelukkige hier liggen, en daar men verder niets meer van hem vernam, blies hij er waarschijnlijk, zonder andere getuigen dan den getrouwen *Tofino*, den laatsten adem uit." "

« « Lang na dien rampvollen veldtogt waren de nabuurige bewoners van het Piazzo del Duomo, terwijl zij zich die gruwzame gebeurtenis herinnerden, waardoor het gebeente van zoo vele hunner brave landslieden op Ruslands heiden verstrooid ligt, noch de trouw indachtig van dien hond, van wiens opregte verkleefdheid aan zijne meester, men meer dan eens had hooren gewagen door ooggetuigen, welke de jammeren van dien krijgstogt overleefd hadden." "

« « Maar zie, op zekeren dag, verneemt men eensklaps, in den omtrek van het koninklijk paleis, het klagend geschrei van een klein dier, dat daar rondzwierf, ieders aandacht trok, en zich eindelijk, ter linkerzijde van den hoofdingang van het paleis nedervlijde, en die plaats, sedert dien tijd (het is nu vijf jaren geleden), niet weder verliet. Het was *Tofino*. Noch geweld, noch liefkozingen, noch de gestrengheid van het jaargetij, niets was in staat, om den hond van de plaats te verdrijven, waar zijn' meester, eer hij naar Rusland ging, het laatst vertoefd had. Het medelijden, zoo wel van de oude krijgsmakkers zijns meesters, als van de bewoners der nabijstaande huizen, heeft het beest hier eene kleine hut gebouwd, en zorgt voor zijne verdere behoeften. Ieder in-

wöner van Milaan beschouwt *Tofino* met deelneming, liefkoost hem, en vereert in dat getrouwe dier het instinct van verkleefdheid, hetwelk de natuur in haar veelomvattend stelsel van liefde en welwillendheid, onder zoo menigerlei vorm, te voorschijn roept.

GRIFFIN.

De tooneelspeler *Griffin*, in de vorige eeuw, vermaard wegens zijne gaaf, om stem en gebaren van anderen na te bootsen, werd, bij gelegenheid dat hij de rol van Doctor *Fossil*, in het blijspel: « *Drie uren vóór het huwelijk*," vervullen zou, van verscheiden' kanten, en inzonderheid door *Pope* aangezocht, om daarin den beroemden Doctor *Woodword* voor te stellen, die, in zijn voorkomen en in zijne manieren, iets zeer in het oogloopend koddigs had.

Griffin nam den voorslag aan. Om nu, in verband met de taak hem opgelegd, den Doctor van nabij te leeren kennen, verkleedde hij zich als een' boer, meldde zich toen bij hem aan, en vertelde hem, dat zijne vrouw ziek was; daarbij zeer breed uitweidende, over eene menigte van kwalen, waaraan zij leed.

Griffin had daarmede ten oogmerk, om Doctor *Woodword* in een langwijlig gesprek te wikkelen, ten einde zich, langs dien weg, den toon zijner stem en het eigenaardige zijner gebaren, behoorlijk in te prenten; toen hij zijn doel had bereikt, maakte hij een boersch kompliment, en reikte hem, voor zijnen raad, een' guinje toe.

De Doctor wees, met een minzaam hoofdschudden, zijne gift van de hand, en sprak: « Goede man, behoud uw geld: gij kunt het beter gebruiken. Ik beklaag u van harte. Waarlijk, uw toestand is bedroevend: want, naar hetgeen gij mij van uwe vrouw hebt verhaald, is zij er veel erger aan toe dan eene van mijne lijders."

Griffin nam afscheid, en ging terstond naar *Pope*. Hij bootste Doctor *Woodword*, met zijn zonderling gelaat, zijne eigenaardige spraak, en zijne koddige gebaren, zoo natuurlijk na, dat *Pope* van lagchen schaterde en hem met loftuitingen overlaadde.

Toen deze eindelijk zweeg, sprak *Griffin* met zijne gewone stem, en met innig gevoel: « Ik heb u hier onder ons, door eene proef, willen bewijzen, hoever ik het in de kunst gebragt heb; maar liever zou ik den dood ondergaan, dan dat ik van mijn talent gebruik zou maken, om een man, met zulk een menschlievend hart, openlijk der bespotting prijs te geven."

NAPOLEON'S *GROENE ROK*.

Napoleon was zoo gehecht aan de kleur van zijn' rok, dat hij er, op *St. Helena*, volstrekt geen' van eene andere kleur wilde dragen. Toen dus zijn rok versleten, en, zoowel door den zonneschijn als door het langdurig dragen, zeer verschoten was, zond *Napoleon*, bij alle lakenkoopers van *Jamestown*, om groen laken, maar te vergeefs: er was geene el van te krijgen. *Napoleon* was in groote verlegenheid, en uittermate neerslagtig. Nog eens, hij wilde volstrekt geen' anderen dan een' groenen rok dragen, en op het eiland was geen ander groen laken te vinden, dan *merde d'oie*, zoo als de *Franschen* het noemen, en daar bedankte hij voor.

In die benarde omstandigheid hakte *Napoleon* den knoop door, en liet zijnen rok keeren. De man derhalve, die weleer, in Europa als meester gebood, en over de schatten der vermogendste volken beschikte; de Vorst, met wiens hof geen ander, in pracht en luister kon wedijveren, werd eindelijk nog genoodzaakt tot het dragen van eenen gekeerden rok!

DE HERKENNING.

Eene oude vrouw haalde op het postkantoor te York een' brief af. Daar zij niet lezen kon, en toch, in de hoop dat de brief van haren zoon kwam, gaarne weten wilde wat hij inhield, verzocht zij iemand, die bij haar stond, om haar dien eens voor te lezen. Deze toonde zich daartoe bereid; opende den brief, en begon te lezen: » Charlestown, den 23 Junij 1831. — Lieve moeder!" Hier hield de lezer op en moest, daar het handschrift zeer onduidelijk was, eerst het oog eens over den brief laten gaan; hij stotterde vervolgens, min of meer bij de eerste woorden. « Ja, ja," riep de oude vrouw vrolijk uit: « de brief is wel van mijn' armen jongen: hij plagt altijd zoo wat te stotteren, toen hij nog t' huis was."

(*Bloemlezing.*)

ADVERTENTIEN.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen, waarnaar de Uitgaande Regten der ondervermelde producten, gedurende het *vierde* kwartaal dezes Jaars, zullen geheven worden, zijn bepaald als volgt:

Van de Suiker op ($6\frac{1}{2}$) zes en een halve Centen, per pond.
» » Heele Koffij (30) dertig Centen, per pond.
» » Gebroke Koffij (15) vijftien Centen, per pond.
» » Schoone Katoen (35) vijf en dertig Centen, per pond.
» » Vuile Katoen (17) zeventien Centen, per pond.
» » Kakao (10) tien Centen, per pond, *Amsterdamsch* Gewigt.

Paramaribo, 30 September 1834.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Alzoo FREDRIK WILLEM VAN HEIJST, FRANÇOIS GERHARD VAN HEIJST, JOHANNES THEODORUS VAN HEIJST, JACOB SAMUEL VAN HEIJST, PIETER JAN WILLEM VAN HEIJST, JOHAN ANDREAS DE BIJE en GEERTRUIDA CHARLOTTE SALLIJ VAN HEIJST; eenige descendenten van hunne Grootmoeder ESTER van VAN DAM, zich ook wel genoemd hebbende ESTER van VAN HEIJST; — zich bij rekeste aan de Commissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, hebben geadresseerd, verzoekende dat aan hen moge worden uitgekeerd het *een vierde* aandeel in de nalatenschap van wijlen LOUIZA van ESTHER van VAN DAM, zich ook genoemd hebbende LOUIZA van ESTER van VAN HEIJST.

Zoo worden door mij ondergeteekende, als daartoe geautoriseerd, zulks ter kennis van belanghebbenden gebragt, om wanneer tegen dit verzoek wettige verhinderingen bestaan mogten, dezelve binnen den tijd van *zes* weken na heden, aan de Commissie in te dienen.

Paramaribo, den 30 September 1834.

De Scriba van de Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

Gebr^s. Bronkhorst

hebben per de laatst aangekomene Schepen ontvangen, en bieden tegen *contant*, te koop aan:

Aardappelen in groote manden à *f* 1,75; Ham à 30 cents per ℔; Saucijs de Bologne; Paterstukken; Saucijsjes; Worst; Kolpens; Stoom Broodsuiker à 30 cents per ℔; dubbelde Raffinades à *f* 2; Genua en Patent Olie; Wijn Azijn; Specerijen; Drooge Vruchten; Kandij en Sago.

Een assortiment Mans Schoenen van *f* 1,75 tot *f* 5; Engelsche Laarsen met en zonder koperen hielen à *f* 8; Dames Schoenen à *f* 2, extra fijne Engelsche Rokken à *f* 35; een assortiment Mans en Jongens Hoeden.

Een assortiment Stukgoederen; Plantagiebenoodigdheden; Dranken, waaronder extra Kistwijn à *f* 25 de kist, van 48 flesschen, enz. (40065)

Schoenen Magazijn
VAN
M. J. Coster.

Aangebragt per de laatst gearriveerde Schepen, een extra goed assortiment Schoenen à *f* 2 het paar; dito heele fijne en Pompschoenen à *f* 3; fijne Mans Laarsen met of zonder koperen hielen à *f* 9; fijne Merinossche Dames Schoenen à *f* 2,50; dames-, meisjes-, Kinderschoenen en Laarsen tot verminderde prijzen; fijne Engelsche Rokken van *f* 30 tot *f* 40; Vioolsnaren. MODEWAREN; STUKGOEDEREN; versche Kasseere PROVISIEN; Zeeuwsche Aardappelen à *f* 2 de mand; beste Kistwijn à *f* 6 het dozijn; dito extra oude Maderawijn à *f* 15 het dozijn; en vele Goederen meer tot de MINSTE PRIJZEN. (40064)

(40040) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *HEDEN MORGEN*, op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, Wane en Kopie Planken, 1 en $1\frac{1}{2}$ dm, 15 en 20 voets, liggende op de Houtmarkt van de Weduwe BUTTNER; 20 voets, 1 en $1\frac{1}{2}$ duim Wane dito, liggende op het Erf van den Boedel BOIS, aan de *Steenbakkersgracht*, alsmede Kopie Beslag Planken, enz.

Voorts de nog onverkochte MEUBELEN, van de gehoudene Vendu, ten huize van den WelEdelen Heer BERTHOUD.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Amsterdam:

Het Schip Vrieslands Welvaren, Kapt. D. F. van Veen. — Adres bij Gebr. Reijns. — Sluit 4 October.

Het Schip Alida, Kapt. F. D. Doornbos. Adres bij Gebr. Reijns. — Sluit 10 October.

Het Schip Amsterdam, Kapt. Boy Jansen. — Sluit 5 October. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Schip Hendrika, Kapt. Klaas Barend de Weerd. — Sluit 15 October. — Adres bij Gebr. Reijns.

Het Schip Amsterdam, Kapt. C. Abrahamsz Jr. Sluit 1 November. — Adres bij Gebr. Reijns.

Het Schip de jonge Gerbrand, Kapt. R. C. Jaski. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 5 Oct.

Het Schip Harmonie, Kapt. A. van der Meulde. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 15 October.

Het Schip Maria, Kapt. J. J. Remkes. — Adres bij Leijsner & Scheffer. — Sluit 14 November.

Het Schip Antonia, Kapt. E. Speelman. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Schip Edams Welvaren, Kapt. H. Rolff. Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 25 Octob.

Het Schip Paramaribo, Kapt. J. C. Töpper. Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 22 October.

Naar Rotterdam:

Het Schip Alexander, Kapt. A. S. Cassie. Adres bij J. M. Samson. — Sluit 14 October.

Naar Boston:

De Nd. Am. Brik Agile, Kapt. W. A. Parsons Adres bij M. A. Keijser.

Hoogsten Waterstand
AAN DE FORTRESSE *NIEUW AMSTERDAM.*

	's morgens. u. m.	's namidd. u. m.
3. Vrijdag	6—16.	6—35.
4. Zaturdag	6—54.	7—13.
5. Zondag	7—32.	7—51.
6. Maandag.	8—12.	8—31.

☞ Als het aan de Fortresse *Nieuw Amsterdam* hoog water is, dan is zulks aan *Paramaribo* 14 minuten *later*.

Ter Drukkerij van FUCHS & C°.